Lietas arhīva Nr. K68-0482-21/26
ECLI:LV:RPPT:2021:0406.11096148020.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese Alise Antone
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu saistītu ar vardarbību šādos apstākļos.

/datums/laika posmā no pulksten 00.30 līdz pulksten 01.30 /pers. A/, ejot pāri /nosaukums/tiltam, Rīgā, radās nodoms aplaupīt iepriekš viņam nepazīstamo /pers. B/. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, atrodoties uz /nosaukums/tilta /nosaukums/ielas pusē pie kāpnēm, kas ved uz /nosaukums/ dambi, /pers. A/ mantkārīga motīva vadīts, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, piegāja pie /pers. B/ un uzsāka ar viņu sarunu. Sarunas laikā /pers. A/, nolūkā novērst /pers. B/ pretošanos mantas nolaupīšanai, tīši, ar rokām un kājām, izdarīja ne mazāk kā četrus sitienus /pers. B/ pa galvu. Pēc /pers. A/ izdarītajiem sitieniem /pers. B/ nokrita. Tad /pers. A/ nolaupīja /pers. B/ piederošo zelta ķēdīti 100,00 euro vērtībā ar krustiņu 70,00 euro vērtībā, pleca somu 100,00 euro vērtībā, kurā atradās brūnas krāsas ādas maks 30,00 euro vērtībā, nauda 60,00 euro, bankas "/nosaukums/" karte bez materiālās vērtības, mobilais telefons *IPhone 7* 500,00 euro vērtībā, vadītāja apliecība bez materiālās vērtības, Valsts policijas darbinieka dienesta apliecība bez materiālās vērtības, Latvijas Republikas personas apliecība bez materiālās vērtības, pelēka metāla atslēga 5,00 euro vērtībā, dzeltena metāla atslēga 15,00 euro vērtībā, pelēka metāla atslēga 15,00 euro vērtībā, transporta līdzekļa Valsts reģistrācijas apliecība bez materiālās vērtības, e-talons bez materiālās vērtības.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/, pielietojot vardarbību, nolaupīja cietušajam /pers. B/ piederošo mantu 895,00 euro vērtībā un nodarīja miesas bojājumus, kas pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus no 7–21 dienai.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta 1.[1] daļu krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nolemts iztiesāt rakstveidā.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka pirmstiesas procesā /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina, kā arī cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par nodarītiem materiāliem zaudējumiem 1022,33 euro apmērā un par nodarīto morālo aizskārumu 1000 euro apmērā apsūdzētais atzina pilnā apmērā un lūdza tiesu lietu izskatīt, neizdarot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā (lietas 201.–203. lapa).

/datums/ tiesa nosūtīja paziņojumus apsūdzētajam, viņa aizstāvim, cietušajam un prokurorei par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, izskaidrojot tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem, nosakot nolēmuma pieejamības dienu 2021. gada 6. aprīlī (lietas 214.–219. lpp.). Apsūdzētais minēto paziņojumu ir saņēmis 2021. gada 11. martā (lietas 222. lpp.).

Procesā iesaistīto personu iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā vai noraidījums tiesai saņemts netika.

/datums/ tiesā saņemts Rīgas Pārdaugavas prokuratūras prokurores /Valsts amatpersona/ viedoklis par /pers. A/ nosakāmo soda veidu un mēru.

Sniedzot viedokli, prokurore lūdza atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā, izdarīts /datums/, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 2 gadiem 6 mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem; noteikt cietušajam /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 1022,33 euro apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 1000,00 euro apmērā un piedzīt to no /pers. A/.

Prokurore norādīja, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturtās daļas nosacījumiem noziegums, par kura izdarīšanu tiek apsūdzēts /pers. A/, ir smags noziegums.

Pabeidzot pirmstiesas kriminālprocesu, apsūdzētais pilnībā atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un pauda viedokli par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesā, tās neveikšanas sekas, kārtība un būtība viņam tika izskaidrota un bija saprotama. Šādu apsūdzētā /pers. A/ attieksmi prokurore lūdza saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktu vērtēt kā personību pozitīvi raksturojošu ziņu, bet neatzīt to par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli lūgts atzīt to, ka /pers. A/ ir vaļsirdīgi atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Prokurore, sniedzot viedokli, norādīja, ka par apsūdzētā /pers. A/ personību ir noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas nepilsonis, dzimis /datums/, Rīgā, norādītā dzīvesvietas adrese /adrese /, izglītība – vidējā, darba vieta – SIA "/nosaukums/", precējies, apgādībā personu nav, iepriekš sodīts – pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/lēmumu, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu /pers. A/ noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas /datums/spriedumu ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem. Brīvības atņemšanas sods izciests /datums/.

Apsūdzētais jau iepriekš vairākkārt bijis sodīts par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem un noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar vardarbību, tostarp arī par sevišķi smagu noziegumu, kas apdraudējis personas dzīvības un mantiskās intereses. Iepriekš apsūdzētajam /pers. A/ ir bijis izraudzīts bargākais soda veids – brīvības atņemšana, taču tas nav bijis pietiekams pamats izdarīt secinājumus par savas līdzšinējās uzvedības

nepieļaujamību un nav atturējis apsūdzēto no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas.

Prokurore norādīja, ka, ņemot vērā soda mērķus, kas definēti Krimināllikuma 35. pantā un soda noteikšanas vispārīgos principus, uzskata, lai pasargātu sabiedrības drošības intereses, un tiktu sasniegts soda mērķis apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesa nepārbauda pierādījumus, ja apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Tā kā tiesā netika saņemti procesā iesaistīto personu iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā un netika pieteikti noraidījumi tiesas sastāvam, ņemot vērā, ka apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu celtajā apsūdzībā, kā arī cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā un to, ka tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par /pers. A/ celtās apsūdzības pamatotību un viņa vainu, nolemts krimināllietu iztiesāt rakstveida procesā, neveicot pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu un 9. panta pirmo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā, ir tīšs smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. A/ ar tiešu nodomu, tīšām apzinātām darbībām ir apdraudējis cietušā mantiskās intereses un veselību. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā prettiesiskās darbības tika vērstas pret personu, kas atradās acīmredzamā alkohola reibumā, kas ietekmēja viņa spējas stabili pārvietoties. Minētais liecina par to, ka apsūdzētais savu upuri izvēlējies apzināti un acīmredzami vājāku, ar ierobežotām spējām pretoties apsūdzētā prettiesiskajām darbībām. Cietušajam laupīšanas rezultātā radīts mantiskais zaudējums, kā arī nodarīti viegli miesas bojājumi. Nozieguma rezultātā cietušajam nodarītais mantiskais zaudējums nav atlīdzināts.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš ir dzimis /datums/, līdz /datums/, kad anulēta dzīvesvietas deklarācija, bija deklarēta dzīvesvietas adrese /adrese/ (lietas 103.–108. lapa), izglītība – vidējā, darba vieta – SIA "/nosaukums/", precējies (lietas 83. lapa), apgādībā personu nav (lietas 205. lapa).

Apsūdzētais/pers. A/ agrāk vairākkārt sodīts.

1. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā, 15. panta ceturtajā daļā un sodīts ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā /datums/.

2. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 176. panta otrajā daļā un 193. panta ceturtajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un sodīts ar piespiedu darbu uz 240 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā /datums/.

3. Ar Rīgas rajona tiesas /datums/spriedumu, kas grozīts ar Rīgas apgabaltiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā /datums/.

4. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 185. pirmās daļas un 176. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā /datums/.

5. Ar Rīgas apgabaltiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 117. panta 6. un 10. punkta ar brīvības atņemšanu uz 12 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem. Pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas atbrīvots /datums/

6. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, ar kuru noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem.

7. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/lēmumu noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas /datums/sprieduma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /datums/sprieduma – brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem. Brīvības atņemšanas sods izciests /datums/(lietas 104.–107. lapa).

Jauns noziegums šajā lietā izdarīts /datums/– nedzēstas sodāmības laikā un neilgi pēc atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas pēc iepriekšējā brīvības atņemšanas soda izciešanas. Secināms, ka arī ar iepriekš vairakkārt noteiktajiem brīvības atņemšanas sodiem nav sasniegts Krimināllikuma 35. pantā definētais ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir vairākkārt sodīta persona par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem un noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar vardarbību, tostarp arī par sevišķi smagu noziegumu, kas apdraudējis personas dzīvības un mantiskās intereses. No minētā secināms, ka apsūdzēto /pers. A/ no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas nav spējuši atturēt iepriekš vairakkārt piespriestie brīvības atņemšanas sodi.

Ievērojot apsūdzēto raksturojošās ziņas, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa secina, lai aizsargātu sabiedrības drošību, sodītu vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, turpmāka recidīva novēršanas nolūkā, apsūdzētajam ir tiesiski nosakāms tikai brīvības atņemšanas sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam – viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Tā kā /pers. A/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa, ņemot vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 15. punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams šādus apstākļus nekonstatējot, secina, ka apsūdzētajam ir nosakāma brīvības atņemšana par Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzēto smago noziegumu, tās mēru pietuvinot panta sankcijas vidējam apmēram, ar sankcijā paredzēto obligāto papildsodu – probācijas uzraudzība, pietuvinot to augstākajam apmēram, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes

kritēriju sasniegšanā. Apsūdzētajam pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes būs jāievēro probācijas dienesta norādījumi, kas būs vērsti uz apsūdzētā resocializāciju un sabiedrības pasargāšanu no jauniem noziedzīgiem nodarījumiem.

Probācijas uzraudzība apsūdzētajam tiek noteikta uz 2 gadiem, ņemot vērā agrākās sodāmības, tostarp arī par laupīšanu, kas liecina par nepieciešamību apsūdzētā uzvedību uzraudzīt arī pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas

Šajā kriminālprocesā /pers. A/ aizturēts netika un drošības līdzeklim /pers. A/ šajā kriminālprocesā nav izraudzīts.

Kriminālprocesā par cietušais atzīts /pers. B/, kurš lietā pieteica kaitējuma kompensāciju par nodarītiem materiāliem zaudējumiem 1022,33 euro apmērā, kā arī par nodarīto morālo aizskārumu 1000,00 euro apmērā (lietas 5.–11. lapa).

Apsūdzētais pirmstiesas kriminālprocesā cietušā /pers. B/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par nodarītiem materiāliem zaudējumiem 1022,33 euro apmērā un morālo aizskārumu 1000,00 euro apmērā atzina pilnā apmērā. Arī pēc krimināllietas nodošanas tiesai apsūdzētais nav mainījis savu attieksmi jautājumā par kompensācijas apmēru un nav izmantojis savas tiesības iesniegt viedokli par ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22. pantā ietverts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu nodarījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kriminālprocesa likuma 350. panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma vai prokurora priekšraksta par sodu pamata. Turklāt Kriminālprocesa likuma 352. panta ceturtā daļa arī noteic, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, vai viņi var to noteikt, savstarpēji vienojoties.

Apsūdzētais nav apstrīdējis pieteiktās kaitējuma kompensācijas vai tās apmēra pamatotību un ir labprātīgi piekritis cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram.

Ievērojot tiesisko regulējumu, apsūdzētā attieksmi un objektīvi vērtējot cietušā /pers. B/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju atzīst par pamatotu un apmierināmu pilnā apmērā.

Lietā nav uzlikts arests mantai, par kuru būtu pieņemams atbilstošs nolēmums.

Lietiskie pierādījumi – melnas krāsas virsjaka un zilas krāsas krekls, kas iepakoti polietilēna maisā ar drošības uzlīmi Nr. L14-0710078, iznīcināmi pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Elektroniskos dokumentus – četrus kompaktdiskus, kas saņemti no SIA "/nosaukums/" un Rīgas pašvaldības policijas un iepakoti aploksnē, turpināt glabāt pie lietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta 1.[1] daļu un Kriminālprocesa likuma 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Cietušajam/pers. B/ noteikt kompensāciju par nodarītiem materiāliem zaudējumiem 1022,33 euro (viens tūkstotis divdesmit divi eiro un 33 centi) apmērā, kā arī kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu 1000 euro (viens tūkstotis euro) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/ par labu cietušajam /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas noteikto kompensāciju par nodarītiem materiāliem zaudējumiem 1022,33 euro (viens tūkstotis divdesmit divi eiro un 33 centi) apmērā, kā arī tiesas noteikto kompensāciju par nodarīto morālo aizskārumu 1000 euro (viens tūkstotis euro) apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas –, un pienākumu iesniegt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā kaitējuma kompensācijas samaksu apliecinošus dokumentus.

Lietiskos pierādījumus – melnas krāsas virsjaku un zilas krāsas kreklu –, kas iepakoti polietilēna maisā ar drošības uzlīmi L14-0710078, iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Elektroniskos dokumentus – četrus kompaktdiskus, kas saņemti no SIA "/nosaukums/" un Rīgas pašvaldības policijas un iepakoti aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāšanā pie krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, cietušais un apsūdzētais 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Pilno spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams no 2021.gada 30. aprīļa.

Tiesnese A. Antone